

„Realitatea virtuală ar putea aduce soluții noi pentru eliminarea violenței împotriva femeilor”

Aplicațiile de realitate virtuală sunt utilizate pe larg în jocurile 3D, dar devin tot mai populare și ca instrumente eficiente de instruire a specialiștilor de intervenție în situații de urgență, a profesioniștilor din domeniul medical, a aviatorilor, a personalului militar și din alte domenii. În cadrul unei inițiative inovare, UN Women Moldova testează utilizarea realității virtuale pentru instruirea ofițerilor de poliție în domeniul intervențiilor eficiente în cazurile de violență împotriva femeilor. Pentru a afla mai multe despre utilizarea realității virtuale pentru rezolvarea problemelor sociale, am vorbit cu Bjorn Bakken, conferențiar la Universitatea de Științe Aplicate Inland, Norvegia, șef al programului de licență în domeniul gestionării situațiilor de criză și capacității de intervenție. Bjorn colaborează cu UN Women Moldova din anul 2016 în cadrul eforturilor de a adopta abordări inovatoare în activitatea organizației. Dezvoltarea prototipului aplicației de realitate virtuală pentru instruirea ofițerilor de poliție este susținută de Innovation Norway și de guvernul Suediei.

Cum pot să ajute aplicațiile de realitate virtuală la rezolvarea problemelor sociale, cum ar fi încetarea violenței față de femei și fete?

Mai întâi de toate, ele sunt eficiente din punct de vedere economic. Odată ce ai creat aplicația, o poți distribui la un număr nelimitat de utilizatori, cu o singură condiție – ca aceștia să dispună de un telefon modern. De asemenea, ea permite utilizatorului să învețe prin practică. E o chestiune de psihologie. Cel mai bun mod de a învăța ceva este, de fapt, să o faci. Iar o modalitate ieftină de a face ceva este simularea. Ți se pun în față opțiuni din care trebuie să alegi, iar în baza alegerii pe care o faci, primești un feedback. Dacă faci o alegere bună, primești un feedback pozitiv, iar dacă alegerea este greșită, feedback-ul este negativ. Totodată, primești sugestii cum e mai bine să procedezi data viitoare și ți se stimulează motivația.

S-a mai făcut așa ceva pentru a rezolva probleme similare în alte părți ale lumii?

Știu un exemplu din Norvegia, unde spitalele de psihiatrie pentru pacienții agresivi au folosit un ecran pentru redarea conținutului video la 360 de grade. Cu ajutorul acestei tehnologii, instituțiile respective își instruiesc personalul medical. Le arată cum pot fi calmați pacienții. Iar rezultatele sunt bune.

Cât de nouă este această tehnologie?

Sunt 20 sau 30 de ani de când ea există, însă în ultimii cinci ani ea a devenit disponibilă oricărei persoane care dispune de un smartphone. De asemenea, puteți cumpăra ochelari speciali și atunci nu mai aveți nevoie de un computer. Aveți nevoie doar de acești ochelari, cu care puteți explora realitatea virtuală. De exemplu, există o simulare pentru gestionarea situațiilor de criză. Simularea reproduce scenariul în care o navă de croazieră ia foc și participanții trebuie să gestioneze această criză, acționând pentru a stinge incendiul și, în același timp, a evacua toți pasagerii. Participanții au la dispoziție elicoptere, ambulanță, poliție, nave și totul se petrece în

realitatea virtuală. E un fel de antrenament în echipă, în care toți au căști și câte o stație radio și, deci, pot comunica cu voce.

Cât de inovatoare este ideea de a aplica realitatea virtuală pentru soluționarea unei probleme sociale înrădăcinate, cum este eradicarea violenței față de femei?

Cred că este cu adevărat o abordare inovatoare. Nu cred că s-a mai făcut așa ceva. De aceea am și obținut finanțare de la Innovation Norway pentru prototip.

Dacă dezvoltarea și testele vor fi reușite, cum va arăta aplicația?

Mai întâi vom crea scenarii, apoi vom dezvolta aplicații pe care le va putea folosi oricine dispune de ochelari speciali. De asemenea, vom avea nevoie de un manual de instruire, astfel încât să avem nu doar o aplicație, ci un program de instruire.

Aplicația în sine va putea reproduce patru tipuri de situații în care trebuie să intervină poliția, iar în cadrul lor, vor exista variații cu diferite opțiuni de alegere. Aplicația va oferi un feedback cu privire la deciziile luate de participanți.

Aceste tipuri de aplicații ajută la învățare și dezvoltă capacitatea de empatie. Un sentiment bun pentru că ai făcut o alegere corectă acționează ca un mecanism de recompensă care te stimulează să faci totul cât mai bine și data viitoare.

Interviu cu Bjorn Bakken, conferențiar la Universitatea de Științe Aplicate Inland, Norvegia